

Nyári gondok a télben

A januári kemény hidegbe, hóba dermedt utcákon legfeljebb vágyakban él a kellemes, meleg nyári napok, üdítő nyári esték gondolata. Mégis vannak, akiknek már most a nyár — oly távolinak tűnő — napjai szereznek gondot... Akik csütörtökön a városi tanács háza egyik helyiségében összejöttek, a hideg ellenére sem a télre gondoltak, hanem már a nyár melegét érezték.

Kialakult a program

Ülésezett a Szegedi Fesztivál Intéző Bizottság...

Papp Gyula, a szegedi városi tanács vb elnökhelyettese vezette a megbeszélést, amely kialakítani volt hivatott a szegedi ünnepi hetek végleges programját. A bizottság tagjainak, a belőlük alakult albizottságoknak, a társadalmi szervezeteknek — különösképpen pedig az irányításban és összefogásban résztvevő városi tanácsnak, a Hazafias Népfőnt városi bizottságának — sikeres munkájának — tulajdonképpen már kialakult programról beszélhetünk.

Sok újdonság

Nem maradnak el a hagyományos rendezvények, de sok újdonság is frissíti az ünnepi heteket. Természetesen változatlanul a Dóm téri szabadtéri játékok állnak a rendezvények középpontjában a maguk művészi igényességével, monumentalitásával és tömegvonzásával. Tari János, a szabadtéri játékok igazgatója elmondotta, hogy az idei igényes műsort is elismeréshez méltó szinten igyekeznek megrendezni, s ehhez adottak a feltételek.

A szegedi ünnepi rendezvényei közé tartozik egyebek között a KISZ ifjúsági karneválja, valamint számos sportverseny, közöttük a maratoni futóverseny, a motorcsónak- és evezős versenyek, a városok közötti röplabdamerkőzés és hasonlók.

Idén is megrendezik a tavalyi nagyszerű öszibarackkiállítását, de ezenkívül még számos más, nagy érdeklődésre jogosan számotartó kiállítás is nyílik. Így lesz növényvédelmi, parképítési kiállítás, borkiállítás, ruhá-

A Szegedi Fesztivál Intéző Bizottság tanácskozásáról

zati bemutató, NDK porcelán- és háziesszék-kiállítás, az MHS honvédelmi kiállítást rendez.

A kis szabadtéri

A kulturális programban az idén nagyobb szerepet kap az újszegedi szabadtéri színpad, amelyet e célból helyreállítanak, korszerűsítnek. Ott rendezik meg a többi között a népi együttesek találkozóját, és a primásversenyt. Kiemelkedő rendezvény lesz Újszegeden Verdi Requiemjének előadása Lamberto Gardelli vezényletével. A Dómban idén is orgonahangversenyeket rendeznek, olyan neves művészek közreműködésével, mint Pécsi Sebestyén és Verner Mária.

Fesztiválból a Tisza Szállóban... Alkotmánybál... Repülő nap... Országos autóstálicsoport... Eszperantó szemínáriumi napok... Tervezik a Széchenyi téren... — egy-egy pontjai az ünnepi heteknek, amelyekből azonban mégis mint igen kiemelkedő és jelentős újdonságot kell megemlítenünk az idén induló Szegedi Nyári

Egyetemet. Az egyetem igazgatója dr. Ágoston György professzor beszámolt róla, hogy alapvetően pedagógiai kérdésekről, a legmodernebb tematikával rendezik meg, a magyar szakembereken kívül öt külföldi szakemberrel az egyetem előadásorozatait.

Előkészületek

— a terv szerint

Hosszan folyt a vita, hangzottak el a javaslatok, újabb és újabb ötletek kerültek felszínre a bizottság tagjainak felszólalásaiból. A bizottság koordináló szerepének fontosságáról beszélt Hofgessing Péter, a városi népfőntitkár, a várható idegenforgalomról és az érdekekben kifejtett sokoldalú propagandáról számolt be Gács György, az idegenforgalmi hivatal vezetője és egyben a propaganda albizottság vezetője. Elmondotta terveiket Farsang Lászlóné, a tanács kereskedelmi osztályának vezetője, aki egyben a vendéglátó albizottságot is vezeti. S rajtuk kívül szinte a bizottság minden tagja szót kért a közös munkában, vitában. Jogosan állapíthatta meg Papp Gyula vb-elnökhelyettes: megnyugtatóan, tervszerint haladnak az előkészületek.

Fordítva sikerült

Munkából jöve, munkába menet, a zord hűzfokos hidegben, az emberek nem érnek rá tervteljesen, meg effélekben gondolkodni. Csak benn a gyárban olvad le a merevség róluk, s éppen olyan forróvá lesz a légtér körülötük, akár júliusban. A gépek kereknek csak úgy forognak, mint mások, s az íróasztalokon, január második fele lévén, elkészült a múltévi termelés első, hozzávetőleges mérlege. Ezzel veszi kezdetét a tanulmányok, következtetések felmérésének időszaka. Hogy az üzem 1964-ben lehetőleg elkerülje azokat a hibákat, s feltétlenül felhasználja azokat az eredményeket, melyek tavaly jellemzői voltak munkájának.

Szeged szocialista ipara nem dolgozott rosszul 1963-ban. A minisztériumhoz tartozó üzemek 102, a tanácsi irányítású üzemek 100,1, a kisipari szövetkezetek 101 százaléka teljesítették termelési tervüket, összesített eredményük 101,8 százalék. A megelőző esztendőhöz, 1962-höz képest az előállított gyártmányok termelési értékét 6,5 százalékkal magasabb is volt. Csongrád megye üzemei általában tíz százalékkal növelték termelésü-

ket, a hétszázalékos országos szinttel szemben. Ezek az adatok a fejlődés bizonyítékai még akkor is, ha a következőkben olyasmiről esik szó, ami árnyékot vet némileg rájuk.

Ha megnézzük ugyanis, hogy a termelés bővülését milyen összetevők adták, legyen odakint bármilyen hideg, el kell gondolkoznunk rajtuk! Ismeretes, hogy a párt- és gazdaságvezetés már évekket ezelőtt felállította azt a követelményt, hogy az ipar termelését csak egyharmadrészt növelje a létszám gyarapításával, kétharmadát a termelékenység emelésével érje el. Ez az arány a népgazdaság reális lehetőségeinek számításba vételével születte meg, s az élet be is bizonyította, mennyire helyes. Amikor meghatározták, nemcsak arra gondoltak, hogy a gazdaságos termelést szolgálja majd, hanem nyilvánvalóan figyelembe vették a műszaki színvonal viszonylag alacsony voltát, s a munkaerő-helyzetet is.

Mégis fordítva sikerült Szegeden: a termelés bővülésének 67,7 százalékát a létszám növelésével biztosították, s csak 32,3 százaléka jött létre a termelékenység javításából. Az sem vigaszt, hogy a minisztériumi iparban ennél valamivel, mégpedig 1,9 százalékkal jobb az arány.

Mi lehet az oka annak, hogy nálunk éppen visszafelé fordult a követelmény, s egyharmadkét-harmad helyett kétharmad-egyharmad lett az »eredmény«? Bizonyosan azzal kezdődött a baj, hogy az ipar közvetlen vezetői közül sokan nem vették túlságosan komolyan. Sem az országosak, sem a helybeliek. Mivel ez az arány csak általában érvényesíthető, s nem feltétlenül jó valamennyi iparágban, minden üzemben, Szegedre elő sem írták. Az egy főre jutó termelési érték emelkedését 0,3 százalékkal határozták meg 1963-ra. Ez a szám laza volt, s még egy ilyen nehéz esztendőben is, amikor a téli szállítási akadályok miatt gondot okozott a folyamatos anyagellátás, amikor nem bizonyult megfelelőnek az energiaellátás sem, 1,7 százaléka túl lehetett teljesíteni.

Esztenővel ezelőtt egy időre elterjedt az a nézet, hogy ránk semmi esetre sem vonatkozhat az egyharmad-kétharmad formula. Nem vonatkozhat, mégpedig azért, mert itt merőben más a helyzet: Szegeden munkaerő-felesleg van, az emberek sorban állnak a tanács munkügyi osztálya előtt, s úgy várnak a kiközvetítésre. Ez nemcsak most nem igaz, akkor sem felelt meg a valóságnak. Voltak, s vannak is, akik elhelyezkedést keresnek, csak hogy főképpen egyéni okokból. A termelékenység javulását például a nagymérvű munkaerő-vándorlás, ami olyan »békebeli« jelenség, mely éppen a munkaerő hiányát jelzi. Se szakmunkás, se segédmunkás nincs elegendő. Az emberek foglalkoztatása politikai kérdés, csak éppen nem úgy, ahogy az említett nézet terjesztői elképzeltek. Nem az a probléma, hogy utcára kerülnek a dolgozók, hanem az, hogy tudunk-e számukra olyan munkalehetőséget teremteni, hogy többet, jobbat és olcsóbban termeljenek? Bennünket aztán igazán nem fenyeget a munkanélküliség réme, de a termelés korszerűsége még bőven hagy kívánnivalót!

A termelésbővítés helyes arányának figyelmen kívül hagyására több okra vezethető vissza. Minden üzemnek rendelkezésére áll a felújítási keret és a műszaki fejlesztési alap, mivel, ha jól

gazdálkodnak, a termelékenység lehet növelni. Csak hogy a felújítási keretet a minisztériumi ipar 93,4 a helyiipar pedig — ahol még nagyobb szükség lenne a termelőberendezések felújítására — mindössze 67,5 százalékkal használta fel. Ami a műszaki fejlesztési tervet illeti: igaz ugyan, hogy a gazdálkodási lehetőségek korlátozottak veled, de még azzal sem éleket általában az üzemek, amivel szabad. Kisgépeket, célgépeket szereztek be legfeljebb, de az általános műszaki színvonal emelésére már nem futotta belőle.

Sajnos, az a következtetés adja magát a tapasztalatok alapján, hogy a pénzügyi lehetőség egymagában nem elegendő, ha hiányzik mellőle a felelősségtudat, vagy esetleg a szakismeret. A pénz okos felhasználásához kétségtelenül némi »bátorság« kell. Ha a gazdasági vezetők közül olykor netán hiányozna, a párt-szervezetek feladata, hogy belőlük plántálják, rávezessék őket a felelősségvállalás szükségességére! A személyi feltételekkel sem lehetünk elégedettek: 1959 óta a műszaki fejlesztési alapok két és félszeresére nőttek az üzemekben, a velük foglalkozó műszakiak, mérnökök és technikusok száma viszont csak 39 százalékkal emelkedett. S ami még ennél is nagyobb hiba, gyakran hiányzik belőlük a kezdeményezőkétség, sok helyen még a műszaki intézkedési tervet sem hajtják végre maradéktalanul. Idegenkednek a különböző bankkölcsönöktől is, mert azt bizonyos feltételek között vissza kell fizetni. 1963-ban csupán 18 beruházás készült Szegeden hitelből.

A nagyobb követelményeknek lehetetlen a régi, megszokott, s elavult mód-szerekkel eleget tenni. Aki »kihagyja« az üzem- és munkaszervezésben rejlő tartalékokat, nehezen halad előre manapság. A szervezés alapja a tervszerűség, holott az üzemek többségében ezt a munkát eddig csak ötletszerűen végezték. Az alacsonyabb beosztású műszakiaknak ugyan napi feladata a szervezés, de ők, helyzetükre nézve, nem láthatják be a távlatokat, összefüggéseket. A gyártási rendszerek kidolgozása, a pontos programozás, az állóeszközök felhasználásának alapos megtervezése, s ezek együttes felhasználása a termelés növekedésére — nem a tavalyi gazdasági év eredménye, hanem az idei követelménye! Ritka, mint a fehér holló egyelőre az olyan példa, mint a textilművek, ahol felkérték a Könyvügyi Tervező Irodát, hogy segítse a gyár belső anyagszállításának kidolgozását.

Minden év erősebb az előzőnél, 1964-ben is sokkal nagyobb feladatok állnak a szegedi ipar előtt, mint tavaly. Hogy más: ne mondjunk, a termelés értékének 5,6 százalékkal kell meghaladnia az 1963-as szintet. Sok ez? Igen, de lehetetlen nem kíván a népgazdaság egyetlen üzemtől sem. Persze, még egyszer nem sikerülhet fordítva a dolog, a létszám és a termelékenység egyharmad-kétharmados arányát be kell tartani! A termelés korszerűsítésének, a munka megszerzésének, a technológiai folyamatok kiválasztásának, az új gépek és termelési eszközök üzembe helyezésének mind-mind ezt a célt kell szolgálnia, hogy év végén valamennyi szegedi üzemben jó eredményekről adhassanak számot.

FEHÉR KÁLMÁN

ELEKTRONIKUS AGYDAGANAT-VIZSGÁLÓ, AUTOMATIKUS VÉRNYOMÁSMÉRŐ, GYORSFÁRASZTÓGÉP, LISZTMINŐSÉG-ELLENŐRZŐ, MINIATŰR ÉBRESZTŐÓRA — A MŰSERIPAR GYÁRTMÁNYFEJLESZTÉSI ÉS KUTATÁSI EREDMÉNYEINEK BEMUTATÓJA

Fejlődik a magyar műszeripar

A műszeripar az idén is megrendezte a már hagyományosnak mondható házi kiállítást, amelyen a gyártmányfejlesztés és a kutatás eredményeit ismerteti. A csütörtökön megnyitott kiállítás a műszeriparnak az átszervezés után 23 üzemből alakult 10 nagyvállalata és három kutatóintézete adott számot eredményeiről.

A műszeripar vállalatai 269 új műszer és berendezés mintapéldányát készítették el, 196 gyártmány prototípusát

és 177 új típusú műszer gyártását kezdték meg a múlt évben.

A kiállításon mintegy 350 zelelebről is érdeklő gyártmány is készült az iparágban, elsősorban a Medior Művekben. Közülük van az idén sorozatgyártásra kerülő zavarmentes — rádió és a televízióvetéltre veszélytelen — rövidhullámú diathermiás kezelőkészülék, az automatikus vérnyomásmérő és az oxigénmérő. A Labor Művek egyebek között a gáz- és a folyadékkezelő kromatográfot és a dagasztott tészta alapján a liszt minőségét ellenőrző valorigráfot mutatja be. A KGST ajánlására 6 új típusú, modern ébresztőóra készült. A MOM még egy újdonságot mutatott be: az »úti vekkert«. A miniatűr ébresztőóra egészen lapos, akár zsebben is hordható. (MTI)

hírközlés korszerű eszközeit gyártó és használó üzemek régen várt, fontos műszere.

Igen sok, a közönséget közelebről is érdeklő gyártmány is készült az iparágban, elsősorban a Medior Művekben. Közülük van az idén sorozatgyártásra kerülő zavarmentes — rádió és a televízióvetéltre veszélytelen — rövidhullámú diathermiás kezelőkészülék, az automatikus vérnyomásmérő és az oxigénmérő. A Labor Művek egyebek között a gáz- és a folyadékkezelő kromatográfot és a dagasztott tészta alapján a liszt minőségét ellenőrző valorigráfot mutatja be. A KGST ajánlására 6 új típusú, modern ébresztőóra készült. A MOM még egy újdonságot mutatott be: az »úti vekkert«. A miniatűr ébresztőóra egészen lapos, akár zsebben is hordható. (MTI)

Huszonöt új benzinkút

Számottevően nő a vidéki kúthálózat is

Az Ásványolajforgalmi Vállalat 1964. évi tervének legfontosabb beruházási feladatai közé sorolta a benzinkúthálózat fejlesztését. Huszonöt új üzemanyag-töltőállomás építésének megkezdését tervezik, ebből valószínűleg 8—10 készülhet el ebben az évben, a többi jövőre fejezik be. Az idei 8—10 új kút nem szünteti ugyan meg a gyorsan növekvő gépkocsialomány kiszolgálási nehézségeit, de enyhíti majd a torlódást a forgalmasabb töltőhelyeken.

Vidéken elsőnek a tavalyról áthúzódott kútépítkezéseket, a ceglédit és a tatabányait fejezik be. Az idén elkezdik és befejezik új töltőállomás építését Szolnokon, Veszprémben, Kiskunhalason, Dunaújvárosban, Szenteseen, Szombathelyen, Tapolcán és Vácott. Ezek a kutak általában négyoszloposak lesznek, kivéve Tatabányát, ahol öt oszlop ötféle üzemanyagot szolgál majd ki. A terv az, hogy azokon a helyeken, ahol már van kút, lehetőleg nem szüntetik meg a régit, hanem átállítják keverék árusítására.

Az idén elkezdik és jövőre fejezik be a kútépítést Esztergomban, Hajduszoboszlón, Kiskunfélegyházán, Mezőtúron, Nyíregyházán, Sümegyen, Szekszárdon, Gyulán, Kaposvárott, Miskolcon, Budaörsön. Ezenkívül a lehetőséghez mérten Dunaújvárosban és

Győrött szeretnék egy-egy új kút telepítéséhez fogni a már meglévőkhöz.

A raktárosok szakmája »rázós« munka. Ami kezükön átmegeg, pénz. Mert pénz, nem csekély érték például az a rengeteg ruházati bőr is, melyet Regdon Józsefné, a Pannónia szőrmekészítő vállalat szegedi gyáregységében kezel. Egyszerre kétféle forint a raktári készlet értéke, s ez az összeg éves halmozásban túlszalad a tízmillióan is.

Ennyi anyagért felelősséget vállalni, vele mindig pontosan elszámolni szorgalmas, becsületes munkát igényel. S mit mondanak Regdonné felettesei?

— Olyan ember, akire nyugodtan rá lehet bízni akármiért értéket, helytáll érte.

— Évek óta szinte hiánytalanul vezeti raktárát. Lelkiismeretes munkájáért csak dicséretet érdemel.

Ez az »évek óta« tizenkét esztendő.

IGAZI ELISMERÉS

(Somogyiné felv.)

Igaz, nemigen kaptak fel rá különösebb kitüntetések, mint ahogy a jól dolgozó »derék-

had« munkája sohasem okoz feltűnést. Csak akkor veszik általában észre, ha hiányzik.

Majdnem így jártak Regdon Józsefnével is. Egy szép napon bejelentette: már elérte azt a kort, hogy nyugdíjba mehessen. De miként pótolják? Egy jó raktáros nem lehet csak úgy a »szegről leakasztani!« Hiszen nem is idős még, képességeinek megfelel az a munkakör, amit betölt...

— Én még szeretnék maradni, ha lehet. Szeretem az üzemet, jobban is járok, ha tovább dolgozhatom.

Mit gondolnak, mi volt a válasz?

— Nagyon örülünk. Hát persze, hogy maradhat!

Igy szült a felismerés a búcsú helyett igazi, meghatározó szép elismerést.

K. F.